

по-приятен вкус. Лѣте често тѣзи гори страдатъ отъ пожари. И презъ миналото лѣто избухна въ тѣхъ пожаръ. Подъ рѣдкитѣ сѣнки на бороветѣ растатъ вѣчно зелени храсти. Изъ сѣчищата и опожаренитѣ гори тѣ образуватъ непроходими гжсталаци отъ вѣчно-зелени джбове, мирти, диви рожкови, бодливи храсти и увивни растения. Единъ отъ тѣзи храсти на есенъ се окичва съ ароматни плодове, прилични на нашитѣ ягоди. Вечеръ тѣзи гжсталаци изпълватъ въздуха съ силна и приятна миризма, но остритѣ имъ бодли не позволяватъ на човѣка да ги доближи. На острова растатъ сжщо китни чинари, ценни паламудови дървета, използвани при кожарството и храсти за украса съ причудливо изрѣзани листа и сини цвѣтове.

Населението на о-въ Тасосъ брои около 15,000 души. То е разговорливо и гостоприемно. Струпано е изъ равното, но тѣсно крайбрѣжие и изъ зеленитѣ долини. Разпредѣлено е между десетина села и градчета Лимена и Лименария. Лимена е най-голѣмото селище на Тасосъ. Въ него е седалището на нашитѣ власти на острова и на войсковата ни часть. Разположенъ е въ северната часть на Тасосъ, всрѣдъ борови, маслинови и смокинови гори. Лимена е малко (има 2 хиляди жители), но красиво и много приятно градче, съ тихо пристанище и дивни околности. На южния брѣгъ на острова е разположено градчето Лименария.

Главенъ поминѣкъ на тасосци е отглеждането на маслината. Въ острова има близу единъ милионъ маслинови дървета. Отъ маслинитѣ се получава доброкачествено дървено масло. Всѣки, който облагороди диво растяща маслина, става собственикъ на последното дърво. Но земята, на която то расте, си остава общинска и държавна. Срѣщатъ се многовѣковни маслинови дървета — сжщински великани, съ кухи дънери и чепато стѣбло. Есенъ и зиме, когато наближи беритбата на маслинитѣ, островитянитѣ се преселватъ въ